

אביטה נפלאות

ע"י ישראל אפרים הלוי קוטלר

שאלתי שמו ושם אביו ושם זקנו (לא ימוש מפין ומפי זרעך ומפי זרע זרעך), ואמר שמואל יששכר רוב בן משה מנחם בן חיים אורי.

יצאתי חוצה לכולל "זכרון מנחם" לחפש אחר רמז הגון בשירת האזינו, ומצאתי ברגעים אחדים בקרא (ל"ב י"ג): ירכיבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו רבש מסלע ושמן מחלמיש צור, עם שתי האותיות הראשונות של פסוק י"ד חמאת בקר, בה מצאתי רמז כזה, דהנה יש בפסוק הזה כל האותיות הנ"ל של שמו ושם אביו ושם זקנו שמואל יששכר רוב בן משה מנחם בן חיים אורי, (כמבואר להלן בציוור), והאותיות הנשארים הם בגימטריא כמנין של שמו ושם אביו ושם זקנו (כמבואר להלן בציוור).

(ובעצמי שאלתי אותו דהגימטריא עולה בשם יששכר מלא עם שני פעמים ש', ונקרא רק ישכר בש' אחד, ואמר לי דהעיקר הוא יששכר עם שני ש', והצדק עמי).

לאחר פטירתו הפתאומית של ר' שמעלקא זצ"ל ביום ראשון לחג הסוכות, בו קיים הקב"ה מצות "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור", נתעוררתי בזו הרמז ושוב עיינתי בקרא הזה והנה מצאתי בין האותיות של שמות השלשה דורות עוד גימטריא ט"ו תשרי תשמ"ו - זה יום שמחה (עה"כ). זאת ועוד מספר האותיות שהשתמשו בהם חמשים ושבעה, מספר השנים שחי וזן את העולם (כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני) כולם שוין לטובה, ראו כחו של צדיק יסוד עולם, מחיוך קל וקורת רוח של אותו צדיק נעשה רמז כמעין המתגבר, ובעצמי לא הבנתי מה שמצאתי עד לאחר

ז"ל סדר הדורות: וקבלתי שהיה לרמב"ן תלמיד אחד ר' אבנר היה שמו ונעשה מומר ומזלו גרם שעלה במעלה ויהי נורא בכל הארץ, אחרי הימים ביום כפור שלח והביא לפניו את הרמב"ן רבו ובפניו הרג בעצמו חזיר א' וינתחחו ויבשלוהו ויאכלהו ואחר אכלו שאל אל הרב על כמה כריתות עבר והשיב הרב שהיו ד' והוא אמר שהיו ה' והיה רוצה לחלוק עם רבו, והרב נתן עיניו בו דרך כעס ויאלם האיש כי עדיין נשאר עליו מעט יראה מאת רבו, ולבסוף שאל הרב מי הביאו אל ההמרה, והשיב כי בפעם א' שמע שדרש בפרשת האזינו שבפרשה ההיא כלולים כל המצות וכל הדברים שבעולם ולהיות אצלו זה מן הנמנע נהפך לאיש אחר, ויען הרב ואמר עדיין אני אומר זה ושאל מה שתרצה, ויתמה האיש מאד ויאמר לו אם כן הוא הראני נא אם תמצא שמי כתוב שם, ויאמר הרמב"ן כן דברת מידי תבקשנו, ותכף הלך לו בקרן זוית ויתפלל ויבא בפיו פסוק אמרתי אפאיהם אשכיתה מאנוש זכרם כי אות שלישי של כל חיבה יש שם האיש שהיה ר' אבנר, וכששמע הדבר נפלו פניו וישאל לרבו אם יש תרופה למכתו, ויאמר הרב אתה שמעת דברי הפסוק וילך הרב לדרכו, ותכף לקח האיש ספינה בלי מלח ומשוט ויכנס בה וילך כאשר הוליכו הרוח ולא נודע ממנו מאומה (ועיין עמק המלך שער ראשון פרק ד'). ע"כ.

ביום י"ט תמוז לשנת ה' אלפים תשמ"א התקיים ליל שימורים (וואך נאכט) אצל ר' יעקב פעלדהיים נ"י בעיר מאנסי והיינו שם ארבעה אנשים, ובתוכם הצדיק ר' שמואל (שמעלקא) טויבענפעלד זצ"ל, השעה היה כחצות הלילה, פנה אלי ר' שמואל זצ"ל בפנים שוחקות, נו, נו, הראני גם שמי בפרשת האזינו,

אֲדָהָכִי והכי, עסקו הגאונים בשלהם, ופלפול גדול נתהווה, ואש התורה מתלקחת, זה אומר בכה וזה אומר בכה. רבינו (רעק"א) כשלעצמו לא התערב ולא חיווה את דעתו לומר עם מי הצדק, שלא יהיה לפחיתות ולחולשת הדעת של השני. עד ששיחרו שני הגאונים את פני רבינו שיזאיל בטובו להגיד את דעתו בנידון.

מיד קרא רבינו לאותו בחור העומד ומשמש, וצוהו שהוא יגיד בפניהם את דעתו בענין הנידון. החל הבחור לחזור על כל צדדי המשא ומתן של ההלכה – אות באות – כפי שפלפלו הגאונים ביניהם, כשהוא כונה וסותר כדרכה של תורה, בראיות ברורות מש"ס ופוסקים, עד שנתחורר הענין וההלכה עם מי.

המה ראו כן תמהו ונתפלאו על המראה שלפניהם, איך שבחור צעיר לימים, שאך יצא ונכנס לשמשם בכחו להבהיר את הענין בבקאות ועמקות נפלאה, ובראיות חזקות הראויים רק לגאון גדול. עד שהם תמהים, התיצבו השנים על עמדם, ויקראו בקול, כי בטוחים המה "שאם הגאון רעק"א היה גזור על שלחן עץ שידבר היה גם השלחן מדבר.."

[illegible]

- ישראל אפרים קוטלר**
Tel: 845-425-7788